

מְנוּחָה וְשִׁמְחָה אור לַיהוּדִים,
יום שַׁבָּתוֹן יום מַחְמָדִים,
שׁוֹמְרֵי וְזוֹכְרֵי הַמָּה מְעִידִים,
כִּי לְשֵׁשָׁה כֹּל בְּרוּאִים וְעוֹמְדִים.

שָׁמַי שָׁמַיִם אֶרֶץ וַיָּמִים,
כָּל צָבָא מָרוֹם גְּבוּהִים וְרָמִים,
תַּנִּין וְאָדָם וְחַיִּת רָאֲמִים,
כִּי בְּיַהּ יְהוּה צוּר עוֹלָמִים.

הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר לְעַם סִגְלָתוֹ,
שָׁמֹר לְקִדְשׁוֹ מִבּוֹאוֹ וְעַד צֵאתוֹ,
שַׁבַּת קִדְשׁ יוֹם חֲמֻדָּתוֹ,
כִּי בּוֹ שַׁבַּת אֵל מִכָּל מְלֹאכֶתוֹ.

בְּמִצְוֹת שַׁבַּת אֵל יִחְלִיצֶךָ,
קוּם קְרָא אֱלֹהֵי יַחֲיֵשׁ לְאַמְצֶךָ,
נְשַׁמַּת כָּל חַי וְגַם נַעֲרִיצֶךָ,
אֲכֹל בְּשִׁמְחָה כִּי כָבֵד רָצֶךָ.

בְּמִשְׁנֵה לֶחֶם וְקִדּוּשׁ רְבָה,
בְּרַב מְטַעֲמִים וְרוּחַ נְדִיבָה,
יִזְכוּ לְרַב טוֹב הַמְתַּעַנְגִּים בָּהּ,
בְּבִיאַת גּוֹאֵל לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא.